

Angela Hondru

Excelența Sa, Domnul Aurelian Neagu, Ambasador al României în Japonia (2005 - 2009)

Lucrez în Ministerul Afacerilor Externe din 1990 și în septembrie 1991 am fost trimis la Institutul Fundației Japonia pentru un curs de limbă japoneză destinat diplomaților. Îmi amintesc și acum ce bucuroși au fost cei de la Institut (care probabil are cea mai bine documentată bibliotecă cu privire la metode de predare a limbii nipone din lume), când eu le-am adus cartea doamnei Angela Hondru, de-abia apărută la București și pe care nu o aveau. Ulterior, am avut privilegiul să o cunosc personal și șansa să lucrez la misiunea diplomatică de la Tokyo atunci când, la propunerea Ambasadei Japoniei la București, dânsa a primit cea mai importantă distincție care se oferă de către Împăratul Japoniei celor care contribuie la popularizarea limbii și culturii nipone în lume. Mă bucur să fiu alături de cei care o sărbătoresc astăzi, deși fizic sunt departe, din cauza unor îndatoriri de serviciu.

Aurelian Neagu
Ambasador al României în Japonia

Biografie

Angela Hondru (n. 4 decembrie 1944) este niponolog, traducător, etnolog și fost profesor universitar la Universitatea Hyperion din București. A obținut diploma de licență la Universitatea București, Facultatea de Limbi Străine, Secția de Limbă și Literatură Engleză (1971). Apoi a studiat limba japoneză la Universitatea Populară „Ioan Dalles” (1976-1979). A urmat cursurile de vară pentru profesori de limba japoneză, organizate de Japan Foundation (1980).

A predat limba engleză la Școala 190 până în 1997. În paralel, a predat limba japoneză la Univesitatea Populară „Ioan Dalles” (1978-1996) și limba japoneză la Școala 190 (1992-1996) și Liceul „Ion Creangă” (1996-1997), înființând la aceste două școli clase speciale cu predare intensivă. În 1990 a inaugurat cursul opțional de limba japoneză la Academia de Studii Economice din București (unde a predat în perioada 1990-2005) și Secția de Limbă și Literatură Japoneză la Univesitatea Hyperion din București (predând aici în perioada 1990-2009).

Teză de masterat – Universitatea București
Brainstorming și Sinectica în stimularea învățării limbii engleze

Teză de doctorat – Universitatea București
Ceremonialul nupțial și ritualul funerar în literatura română și literatura japoneză

**Conferință și vernisaj expoziție “Matsuri și Kagura”
la Muzeul de Etnografie Universală din Sibiu**

Excelența Sa, Domnul Ambasador Kanji Tsushima, Ambasador al Japoniei în România (2006 - 2008)

Există trei motive pentru care sunt foarte mulțumit că mi-am desfășurat activitatea de diplomat în România. Unul este că am fost alături de suferințele românilor în urma cutremurului din 1977 și am putut întinde o mână de ajutor în domeniul tehnologiei pentru combaterea eventualelor pagube seismice. Al doilea este că am fost martor ocular al evenimentelor din 21 decembrie 1989. Mă aflu la etajul X al Hotelului Intercontinental și am văzut totul. Bineînțeles, și ceea ce s-a întâmplat în zilele următoare. Eu venisem prima oară în România în 1965 și vă puteți imagina starea mea de euforie când mi-am dat seama de revanșa pe care și-o luau tinerii români. Al treilea ar fi prezența doamnei profesor Hondru. Relațiile diplomatice dintre Japonia și România au fost tot timpul normale, așa spune fără niciun element palpitant și asta poate din cauza distanței geografice și geopolitice. Dar eforturile vizibile ale fostei mele studente începeau să dea un alt fel de contur acestora. Îi mulțumesc din suflet pentru abnegația de care a dat dovadă pe parcursul celor peste treizeci de ani, deși mi s-a spus în repetate rânduri că nu se poate trece peste meritul diplomatului care și-a desfășurat activitatea într-o țară, cunoscându-i totodată limba și, nu în ultimul rând, promovându-și cultura propriei țări cu un entuziasm de-a dreptul molipsitor.

Șerban Georgescu,

Coordonator

Centrul de Studii Româno-Japoneze "Angela Hondru"

Auzim foarte des despre lipsa de repere pe care le au tinerii în ziua de astăzi, despre nevoia de a le oferi modele pe care să le urmeze. Nu pot generaliza, dar în ceea ce privește domeniul în care activez, se poate afirma cu certitudine că există un deschizător de drumuri și un reper de urmat pentru toți cei ce își doresc să îi calce pe urme: doamna profesor Angela Hondru.

La Centrul de Studii Româno-Japoneze, de numele doamnei profesor Angela Hondru se leagă cele mai multe dintre activitățile desfășurate de-a lungul timpului, fie că vorbim despre cursuri, stagii de practică pentru studenți în Japonia sau evenimente culturale. Am fost extrem de onorați atunci când doamna profesor a acceptat propunerea noastră ca, începând cu luna octombrie 2013, CSRJ să poarte numele Domniei sale.

Prelegere despre sărbători shintoiste la conferința "Japan-Romania, differences, resemblances, crosspoints"

Ceremonia de decernare a premiilor Japan Foundation

Stagii de cercetare:

- * mai-iunie 1995 – bursă IREX pentru studiul mitologiei japoneze, Institutul de Studii Asiatice, Berkeley, SUA
- * iulie 2000-ianuarie 2001 – bursă de cercetare Japan Foundation pentru studiul sărbătorilor populare, Universitatea de Limbi Străine, Osaka, Japonia
- * iulie 2005-iunie 2006 – bursă de cercetare Japan Foundation pentru studiul dansului sacru „kagura”, Universitatea de Limbi Străine, Osaka, Japonia

Membru al Uniunii Scriitorilor din 1991.

Premii și distincții:

- * 1987 – Diplomă de Onoare acordată de Universitatea Populară “Ioan Dalles”
- * 1999 – Diplomă de Onoare acordată de Universitatea Hyperion
- * 2008 – Premiul Ministerului de Externe din Japonia
- * 2008 – Premiul Japan Foundation
- * 2009 – Ordinul Soarelui Răsare, clasa a IV-a (Raze de soare cu rozetă)
- * 2009 – Doctor Honoris Causa al Universității Hirosaki din Japonia
- * Începând cu 28 octombrie 2013, CSRJ din București îi poartă numele: *Centrul de Studii Româno-Japoneze „Angela Hondru”*

Magda Ciubăncan,
Conf. Univ. Dr., Universitatea Creștină “Dimitrie Cantemir”
Președinte APJR

Un nume adunat pe-o carte...

Angela Hondru a însemnat pentru mine, înainte de toate, un nume pe care îl întâlneam pe prima pagină a cărților care făceau ca Japonia să-mi intre în casă. Truda din spatele a mii de pagini făcea ca și eu, alături de câți alții, să pot intra fără efort în lumea pe care doream să o cunosc până în cele mai ascunse cotloane. Fără Angela Hondru, aș fi pierdut probabil ani buni până când aș fi descoperit scriitoarele japoneze și tumultul lor de trăiri, prinse în cuvinte cu o naturalețe care m-a făcut nu o dată să uit că citesc o traducere.

Cu profesorul de japoneză Angela Hondru m-am întâlnit, din păcate, târziu și mult prea puțin, dar vreau să cred că mai este timp să învăț de la Domnia sa cum să dau mai departe studenților mei pasiunea pentru o limbă în care toate par a fi, la început, cu susul în jos.

Mai mult însă decât orice altceva, pentru mine Angela Hondru va însemna întotdeauna ajutorul venit tocmai atunci când am avut nevoie și mai ales atunci când nu i l-am cerut, cuvintele calde care m-au însoțit în zile friguroase, umorul irezistibil din fiecare conversație, firescul din tot ce ceea ce înfăptuiește.

...Un OM.

**Andreea Sion,
Conf. Univ. Dr., Universitatea Hyperion**

Doamna Angela Hondru,

Primul și cel mai drag sensei, care acum mai bine de douăzeci de ani m-a primit printre învățăcei și a acceptat să-mi arate calea către Japonia.

Unul dintre acei câțiva - puțini - profesori, dascăli adevărați, cu har, pe care i-am respectat profund și în fața cărora n-aș fi îndrăznit să vin cu lecția neînvățată și să le irolesc timpul prețios.

Traducătorul de excepție care mi-a arătat, încă din vremea când eram doar cititor, rețetele magice ale traducerii, și care a știut, înaintea mea, că voi putea și eu traduce. Specialistul pasionat de studiul său, cu o putere de muncă și energie extraordinare, care ne inspiră și cărora cu greu le putem ține pasul.

Neobositul altruist care, în modestia sa, nu-și trâmbițează generozitatea, deși niciodată n-a conținut să ajute.

Spiritul tânăr cu un inepuizabil simț al umorului, pe care norocoșii îl gustă din plin și fără de care microuniversul le-ar fi mult mai searbăd.

Omul de la care n-am încetat să învăț.

Omul pe care n-am vrut, și n-aș vrea să-l dezamăgesc vreodată.

**Ordinul Soarelui Răsare
Clasa a IV-a**

Traduceri din limba japoneză:

- * Yukio Mishima, *Templul de aur (Kinkakuji)*, Editura Univers, București, 1985 (Ediții revizuite, Editura Humanitas, București, 2000, 2006, 2013)
- * Sōseki Natsume, *Botchan*, Editura Univers, București, 1988
- * Kōbō Abe, *Chip străin (Tanin no kao)* și *Harta arsă (Moetsukita chizu)*, Univers, București, 1990 (Ediții revizuite: *Harta arsă*, Polirom, Iași, 2006; *Chip străin*, Polirom, Iași, 2006)
- * *Dicționar japonez-român*, dicționar al Japan Foundation, Editura Enciclopedică, București, 1998 (Ediție revizuită, Enciclopedică, 2010)
- * Haruki Murakami, *Pădurea norvegiană (Norway no Mori)*, Polirom, Iași, 2002; (Ediții revizuite, Polirom, 2004, 2009)
- * Haruki Murakami, *La sud de graniță, la vest de soare (Minami no Kokkyō, Nishi no Taiyō)*, Polirom, Iași, 2003 (Ediție revizuită, Polirom, 2004)
- * Haruki Murakami, *Cronica păsării-arc (Nejimakidori no Kuronikuru)*, Polirom, Iași, 2004
- * Shusaku Endo, *Un idiot minunat (Obaka-san)*, Polirom, Iași, 2004
- * Haruki Murakami, *La capătul lumii și în țara aspră a minunilor (Sekai no owari to Hādo-boirudo Wandārando)*, Polirom, Iași, 2005 (Ediții revizuite Polirom, 2008, 2012)
- * Kobo Abe, *Bărbatul-cutie (Hako no otoko)*, Polirom, Iași, 2007

Ovidiu Folcuț, Rector al Universității Româno-Americane

Este o bucurie și o onoare pentru mine să pot spune, în semn de recunoștință, câteva vorbe, infinit de puține, despre doamna profesor Angela Hondru. Am avut șansa să o întâlnesc prin intermediul colegilor mei de la Centrul de Studii Româno-Japoneze. Am fost fascinat de modul în care a reușit să le ofere, mai tinerilor mei colaboratori, posibilitatea de a transforma numele centrului în renume și am admirat tenacitatea, dăruirea și înțelepciunea cu care le-a coordonat, din umbră, acțiunile. A fost o onoare, pentru noi toți, atunci când a acceptat ca acest Centru să îi poarte numele, dar am avut în acest fel și confirmarea că acțiunile desfășurate și întreaga activitate au atins un anumit nivel de maturitate.

Îi dorim doamnei Angela Hondru să se poată mândri și pe mai departe cu ceea ce a construit în cadrul Universității Româno-Americane, prin intermediul Centrului de Studii Româno-Japoneze "Angela Hondru".

Ceremonia de redenumire a
Centrului de Studii Româno-Japoneze "Angela Hondru"

- * Shuhei Fujisawa, *Sabia de bambus și alte povestiri (Takemitsu Shimatsu nado)*, Humanitas, București, 2007
- * Fumiko Enchi, *Măștile (Onna-men)*, Humanitas, 2007
- * Osamu Dazai, *Amurg (Shayō)*, Polirom, Iași, 2008
- * Sawako Ariyoshi, *Soția Doctorului (Hanaoka Seishū no Tsuma)*, Humanitas, București, 2008
- * Sawako Ariyoshi, *Dansatoarea de Kabuki (Izumo no Okuni)*, Humanitas, București, 2008
- * Fumiko Enchi, *Ani de așteptare (Onna-zaka)*, Humanitas, București, 2008
- * Teru Miyamoto, *Brocart de toamnă (Kinshū)*, Humanitas, București, 2009
- * Yukio Mishima, *Zăpada de primăvară (Haru no Yuki)*, Humanitas București, 2009
- * Tetsuya Kaida, *Locuri și adieri (Ba to Kaze)*, Editura Yume, Constanța, 2010
- * Yasushi Inoue, *Pușca de vânătoare (Ryōjū)*, Editura Humanitas, 2013
- * Sawako Ariyoshi, *Parfum de curtezană (Kōge)*, Editura Humanitas, 2013

Conferința și expoziția "Dansul sacru Kagura" la Teatrul Odeon

Însă ca o minune, întotdeauna, pe ultima sută de metri, apărea ca un înger păzitor și îmi spunea că trebuie să mă duc, că nu am nimic de pierdut, că încă nu este prea târziu. Mă întreba dacă am aplicat, dacă am participat....Și așa mergeam, cu inima strânsă dar, gândindu-mă la dansa, aș fi intrat în pământ de rușine dacă aș fi dezamăgit-o. M-a motivat să merg și să privesc înainte...de fiecare dată. Un om căruia i-am admirat puterea de muncă, sacrificiile, anii și viața dedicată Japoniei. Maniera în care a reușit de fiecare dată să își facă datoria de niponolog dar și de fiică, mamă, acum și bunică.

Mamă a unei fiice minunate dar și mamă a noastră, a multor profesori de limbă japoneză și a multor iubitori de Japonia. I-am admirat mereu setea teribilă de a cunoaște și de a împărtăși și celorlalți din știința dansei. Mereu trăiesc cu impresia că nu doarme, că nu mănâncă...Un munte de studiu îmbracat în copaci care poartă roadele cunoașterii și științei, care înfloresc și înfloresc și încă mai înfloresc, în fiecare an, neobosiți și negreșit, așa cum o fac și cireșii de mai...Un profesor desăvârșit, un mentor plin de înțelepciune și înțelegere, un om devenit o personalitate pregnantă a României, un român care face cinste țării sale, un niponolog care a făcut cunoscută România atât în Japonia cât și în alte țări, prin roadele minunate ale muncii sale, roade care au hrănit și continuă să hrănească generații de tineri, iubitori ai Țării Soarelui Răsare și nu numai.

**LA MULȚI, MULȚI ANI, frumoși și buni, stimată și dragă inimilor noastre,
doamnă profesor Angela HONDRU!
Sandra-Lucia ISTRATE**

Scrisoare pentru părintele Japoniei...din România

Sandra Istrate,

Conf. Univ. Dr., Decan, Universitatea Hyperion

Când spun Angela Hondru...la ce să mă gândesc mai întâi, oare?! Părintele limbii japoneze în România? Îndrumător, dascăl și mentor pentru atât de mulți elevi și studenți încât le-am pierdut și numărul? Fondator al atâtor departamente de limbă, literatură, cultură și civilizație japoneză, atât în învățământul preuniversitar cât și în cel universitar? Singura personalitate românească care deține Ordinul Soarelui Răsare, clasa a IV-a (Raze de soare cu rozetă)? Și cum să nu mă gândesc la sutele, poate chiar miile de contribuții aduse în rândul studiilor de niponologie, atât din România cât și din Japonia, contribuții care cu siguranță îi conferă titlul de lider în rândul celor care scriu despre Țara Soarelui Răsare?! Scriitor al n studii despre literatură, cultură și civilizație niponă, autor de manuale de limbă japoneză, editor și traducător din limbile japoneză, engleză și română, colaborator constant, cu contribuții importante pentru dicționare enciclopedice și nu numai, autor de articole în reviste românești și străine, scenarii, expoziții de fotografie însoțite de prelegeri etc. Și ... autor a TOT ceea ce înseamnă cariera mea astăzi.

Doamna profesor Angela Hondru a fost cea care mi-a oferit șansa de a intra în învățământul superior și a avut încredere în mine, necondiționat, fără ca măcar să mă cunoască dinainte. Dânsa a fost cea care m-a impulsionat, de fiecare dată, și a insistat asupra plecării mele în Japonia. Și tot de fiecare dată mă anunța când exista câte o posibilitate de plecare și îmi îndruma fiecare pas către tot ceea ce aveam de făcut...

Diana Tihan,

Secretar II în cadrul Ministerului Afacerilor Externe

Am cunoscut-o pe doamna profesor Angela Hondru acum cincisprezece ani, la începutul studiilor mele de limbă japoneză și de atunci îmi este neabătut mentor și susținător. Mă consider norocoasă că am privilegiul să mă număr printre elevii celei care a deschis drumul niponologiei în România și îi sunt profund recunoscătoare atât pentru măiestria desăvârșită cu care m-a călăuzit în cultura niponă, de la primele ideograme până la primele traduceri, cât și pentru inepuizabila răbdare și neobosita energie cu care continuă să îmi fie alături. Un vechi proverb japonez spune „Decât o mie de zile de studiu asiduu, mai bine o singură zi cu un mare mentor”. Doamna profesor Angela Hondru face indiscutabil parte din această categorie a oamenilor care inspiră prin forța exemplului și prin pasiunea cu care își îndeplinesc menirea. La ceas aniversar, îi doresc multă sănătate, putere de muncă și noi proiecte împlinite în remarcabila activitate de profesor, traducător și cercetător.

La mulți ani!

Cu adâncă recunoștință,
Diana Tihan

Traduceri din limba engleză:

- * Monzaemon Chikamatsu, *Poeme dramatice*, Editura Univers, București, 1980
- * Osamu Dazai, *Amurg*, Editura Univers, București, 1982
- * Martin Allwood, *Moartea a fost în trupul meu*, Editura Sakura, București, 1992
- * Martin Allwood, *Azi ori niciodată*, Editura Sakura, București, 1992
- * Ministerul Afacerilor Externe al Coreei, *Coreea azi*, Editura Sakura, București, 1992
- * Yoshikawa Eiji, *Musashi*, 4 volume, Editura Nemira, București, 1994-1995 (reeditat de Editura Polirom în 2004, 2008, 2013)
- * Michio Kushi, *Cunoaște-te singur*, Editura Deceneu, București, 1996
- * Iris Murdoch, *Dilema lui Jackson*, Editura Univers Enciclopedic, 1997

Editor și traducător din limbile română și japoneză în limba engleză:

Universal and Particular in Romanian and Japanese Folk Beliefs, Victor, București, 2002

Lansare de carte la
Librăria Humanitas de la Cișmigiu
"Curtezana și samuraiul"(sus)

Lansare de carte la
Librăria Humanitas de la Cișmigiu
"Parfum de curtezană"(stânga)

Prelegere - "Întâlnire cu Japonia" la Tokyo

Denisa Comănescu, Director General al Editurii Humanitas Fiction

Începutul unei frumoase amicitii literare

Ne-a adus împreună interesul pentru literatura japoneză. La începutul anilor 1980, Angela era o profesoară de engleză cu pasiune pentru tot ceea ce înseamnă cultură japoneză și cu voința de a descifra limba Țării Soarelui Răsare, iar eu, o tânără editoare cu mari planuri. Așa au apărut în românește primele versiuni din antologia *Teatrul Kabuki* de Monzaemon Chikamatsu, la propunerea Angelei, sau, la alegerea mea, romanul *Amurg* al lui Osamu Dazai și *Templul de aur* de Yukio Mishima, ultimele două titluri retraduse de Angela din japoneză după 20 de ani. De atunci și până acum, am avut împreună, în mod constant, proiecte editoriale din sfera literaturii nipone. Dacă m-aș gândi numai la ultimii șapte ani, de când există Editura Humanitas Fiction, în colecția „Raftul Denisei” pe care o coordonez, Angela Hondru a semnat zece traduceri din următorii autori: Yukio Mishima (două romane), Sawako Ariyoshi (trei romane), Fumiko Enchi (două romane), Yasushi Inoue, Teru Miyamoto și Kidō Okamoto. Dincolo de această performanță, Angela Hondru ne-a făcut un frumos cadou: o pleoră de tineri traducători din japoneză au ieșit de sub mantaua ei.

La mulți ani, Angela, îți doresc să îți se realizeze marele proiect de traducere pe care l-ai început de curând!

Denisa Comănescu
Director General
Editura Humanitas Fiction

Cărți de autor:

- * *Curs de limba japoneză*, Editura Shunposha, Tokyo, 1983
(Ediție revizuită, Editura Sirius, București, 1991)
- * *111 Dialoguri situaționale - Ghid de conversație japonez-român*, Editura Sakura, București, 1991
- * *Curs de limba japoneză*, vol. II, Editura Sakura, București, 1992
- * *Mituri și legende japoneze*, Editura Victor, București, 1999
- * *Ghid de literatură japoneză*, vol. I, Editura Victor, București, 1999
- * *Festivaluri japoneze - În spiritul tradiției*, Editura TC Sen Sibiu, 2001
- * *Ghid de conversație român-japonez* (co-autor Raluca Nicolae), Editura Polirom, Iași, 2002; Ediții revizuite 2005, 2008, 2011)
- * *Curs practic de limba japoneză*, Editura Polirom, Iași, 2002
(Ediție revizuită Editura Yume, Constanța, 2010)
- * *Ghid de literatură japoneză*, vol. II, Editura Victor, București, 2004
- * *Ghid de conversație japonez-român* (co-autor Fumiaki Tajiri), Editura Polirom, Iași, 2005 (Ediție revizuită 2009)
- * *Scrisoare către Japonia -* Editura Enciclopedică, București, 2011
- * *Limbă și civilizație japoneză - CD-ROM*, Gabriela Medrea, București, 2005
- * *Kagura - de la mit la realitate prin dans* - Editura Monitorul Oficial, București, 2014

Pentru că i-a plăcut cartea „până la țacăneală” (după un superlativ ce-i aparține), Angela Hondru a vrut s-o cunoască în original, așa a început să învețe japoneză. Și, încet-încet, a ajuns să citească pe marii autori, să pătrundă într-o literatură extraordinară, din care a tot tradus - douăzeci de titluri ! Aventura a mers mai departe decât traseul calinescian al lecturii, pentru că a descoperit kagura, dansul sacru, s-a apropiat de cultura tradițională, a străbătut de la nord la sud arhipelagul nipon ca să vadă cu ochii proprii sărbători, ceremonii și ritualuri.

Pe măsură ce i se dezvăluiau comori fără seamăn, tentațiile cunoașterii sporeau, căci, după cum afirmă cu sinceritate, i-ar mai trebui vreo patru sau cinci vieți ca să înțeleagă multele minunății ale civilizației japoneze. N-a ezitat să împărtășească studenților pasiunea ei contagioasă, iar urmarea se vede în rândul absolvenților de ieri și de azi: mai mulți traducători tineri și talentați, masteranzi și doctoranzi care-și pregătesc tezele în Japonia, pasionați de cercetări de lingvistică, de tărâmul literaturii, de antropologie și folclor.

Dacă trăiești atâtea vieți câte cărți citești - cum susține sloganul Editurii Humanitas, în cazul Angelei Hondru se poate parafraza, înlocuind cărțile cu discipolii formați: ai atâtea vieți, câți urmași lași să ducă mai departe ce-ai început. Înțeleaptă cum o știm cu toții, a pregătit discret și eficient mulți tineri care să exploreze mai departe harta culturală fabuloasă a Japoniei de azi și de ieri, cultură modernă și civilizație tradițională. Și pentru toate, noi, cei pasionați de „japonezării” - un popor ce tot crește de la an la an, îi suntem îndatorați cu asupra de măsură.

Elisabeta Lăsconi, Critic literar

Ceașca de porțelan și lamă de sabie

Angela Hondru este o doamnă prea puțin obișnuită, greu de încadrat în tipare comune: dac-o privești atent pare fragilă ca o ceașcă de porțelan, dacă o asculți și o urmărești impresia persistă: delicatețe și transparență. Dar dacă o cunoști cât de cât, te minunezi de unde atâta energie și voință, de unde atâtea victorii asupra slăbiciunii trupului, până ajungi să accepți că există săbii cu lame tăioase, dar flexibile, care se arcuiesc supuse unei presiuni maxime... Și nu se rup.

Doar așa se explică încăpățânarea de a învăța japoneza, spre sfârșitul anilor 80, la Universitatea Dalles, când cei peste 70 sau 80 de cursanți au renunțat unul după altul, lăsând-o singură să-și caute potecile într-o limbă atât de depărtată de spațiul european. Doar așa se explică perseverența de a se lupta apoi ca să fie studiată japoneză ca limbă străină la ciclul primar, la gimnaziu și liceu, de a găsi căi sigure spre Japonia pentru studenții ei de la Universitatea Hyperion sau de la ASE.

Doar așa se explică o confirmare spectaculoasă a ideii călinesciene despre lectură și etapele ei: un cititor se îndrăgostește de o carte, apoi de autorul a căruia operă o parcurge începe să-l acapareze și, pornind de aici i se aprinde pasiunea pentru o întreaga literatură. Cartea miraculoasă are în jur de o sută de pagini: Pușca de vânătoare de Yasushi Inoue. A apărut la noi tradusă „la două mâini”, după tălmăcirea în limba germană.

Decernarea Premiului "Cupa de Argint"
a Ministerului Afacerilor Externe din Japonia

Colaborator (intrările pentru Japonia: geografie, istorie, cultură):

- * *Dicționar Enciclopedic*, vol. III, Editura Enciclopedică, București, 1999
- * *Dicționar Enciclopedic*, vol. IV, Editura Enciclopedică, București, 2001
- * *Dicționar Enciclopedic*, vol. V, Editura Enciclopedică, București, 2005
- * *Dicționar Enciclopedic*, vol. VI, Editura Enciclopedică, București, 2006
- * *Dicționar Enciclopedic*, vol. VII, Editura Enciclopedică, București, 2008

Scenarii:

- * *Amanții însângeați*, adaptare după *Sonezaki Shinju* și *Amijima Shinju* de Monzaemon Chikamatsu, Teatrul Național "I.L.Caragiale", iunie 2001
- * *Mesagerul iadului*, adaptare după *Meido no Hikyaku* de Monzaemon Chikamatsu, Teatrul "Odeon", mai 2012

**Expoziții de fotografie însoțite de prelegeri, pe tema:
*Sărbători populare japoneze și dansul sacru:***

- * 2011 - Universitatea Româno-Americană din București
- * 2012 - Teatrul Odeon din București
- * 2013 - Muzeul de Etnografie Universală „Franz Binder” din Sibiu

**Cupa de Argint
a Ministerului Afacerilor Externe din Japonia**

Matsuri și Kagura Pulsații ale inimii Japoniei

Articole în reviste românești și străine: (selecție)

- * „Kagura – dansul sacru japonez” în *Anuarul Institutului de Etnografie și Folclor, Academia Română*, Tom 14-15, București 2003-2004, p. 181-188
- * „Călușul – Rumania no Shoka no Enbu” („Călușul – de la mit la realitate prin dans”) în *Densetsu Denshogaku* (Revista Academiei Japoneze pentru Literatură și Folclor), vol XV, Japonia, 2007, p. 1-17 (în limba japoneză)
- * „Kagura no Miryoku – Shinko to Geino no Yugo” („Farmecul dansurilor Kagura – expresie a armoniei între credință și artă”) în *Gakujutsu Geppo* (Publicația lunară a Societății Academice de Științe Japoneze), vol. 60, nr. 3, Japonia, 2007, p. 13-17 (în limba japoneză)
- * „Bicchu Kagura, Shiromi Kagura – From Myth to Reality through Dance” în *Annals of the Institute for Orietal Studies „Sergiu Al. George”*, vol. XII-XVI, București, 2007, p. 157-171 (în limba engleză)
- * „Aoi-matsuri – Essence of the Sacred and the Beauty” în *Studia Universitatis, Babeș Bolyai*, nr. 3/ 2010, Cluj, p. 35-47 (în limba engleză)
- * „Hayachine Kagura – an Exquisite Bouquet of Dances” în *Studia Univesitatis, Babeș Bolyai*, Nr. 1/ 2013, Cluj, p. 117-126 (în limba engleză)

Sanda Lazur, Profesor de Ikebana

Când în 1981 a început primul curs de ikebana din România, ne întrebam cum ne vom înțelege cu profesorii japonezi care ne predau; totul s-a clarificat când doamna Angela Hondru a venit la cursurile noastre săptămânale. Atunci am auzit pentru prima oară, pe viu, limba japoneză; oare cum s-or traduce "crizantemă" sau "anemone"? Grea sarcină!

Japoneza părea o limbă din alta lume...Cum ar putea un român să învețe o astfel de limbă? În câți ani sau câte vieți? Angela Hondru a reușit și a fost prima profesoară de japoneză din acei ani. Ne-a apropiat dragostea de această minunată cultură niponă, ne-am întâlnit mai des, am participat împreună la multe evenimente legate de ikebana, am făcut parte împreună din Fundația Nipponica, încă de la înființare.

Trebuie să recunosc că am avut o tentativă acum mulți ani de a învăța limba japoneză dar, draga mea prietenă Angela Hondru m-a lăsat "repetentă" după câteva lecții; atunci am înțeles câtă seriozitate, muncă, bună memorie și repetat zilnic (mai ales scrisul) cere această limbă, aceste calități posedându-le din plin Angela! Nu mai vorbesc de multele traduceri din literatura japoneză, cărțile traduse de Angela ocupă un raft întreg în biblioteca mea.

Este o prietenie de-o viață, cu care mă mândresc și de care sunt onorată.

La și mai mulți ani împreună cu Angela și Japonia!

Repere:

- * Nicolae Constantinescu „Sărbători populare japoneze – în spiritul tradiției” în *Adevărul literar și artistic*, nr. 591, 2001, p. 4
- * Elisabeta Lăsconi „Cei fără nume pe copertă – Angela Hondru” în *Adevărul literar și artistic*, aprilie 2004, p. 3
- * Ko Hirano „Romania Japan Studies Head Hailed” în *The Japan Times*, 18 noiembrie. 2008
- * Hirotsugu Aida „Romania's Japan education 'mother' going strong” în *The Japan Times*, 3 februarie. 2009
- * Kanji Tsushima „Ce mai poate face un diplomat într-o țară străină”, *Revista 22*, 1 septembrie 2009
- * Elisabeta Lăsconi „O modestă reverență” în *România literară*, nr. 49, 2009, p. 29
- * Constantin Vlad „Gânduri despre matsuri” în *Puncte cardinale îndepăratate – Helsinki, Tokyo, Canberra – Note ale unui fost ambasador al României*, *Revista Academiei Oamenilor de Știință*, 2011, p. 299-301
- * Elisabeta Lăsconi „Pasiune pentru Japonia” în *Ziarul de duminică*, sept. 2011
- * Radio România International – interviu, 7 noiembrie 2011
- * TVR Cultural – interviu, 7 noiembrie 2011
- * Nicolae Constantinescu „Ție îți scriu, Japonia, ție!”, în *Revista Cultura*, nr. 29, 9 aug. 2012, p.27